

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

42 /2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από το Δικαστή Ανδρέα Αγγελόπουλο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε με κλήρωση.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 18-9-2019, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

062032015), η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Μαρίας Πεϊδου, που κατέθεσε σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 9-4-2019 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό 6835/5762/11-4-2019 και προσδιορίστηκε για την παραπάνω δικάσιμο, οπότε και συζητήθηκε.

30/42/2020

πλέον τόκων και εξόδων. Κατά της ανωτέρω απόφασεως η αιτούσα άσκησε εμπρόθεσμα (άρθρ. 495§1 και 518§1 εδ. α' ΚΠολΔ) έφεση, που προσδιορίστηκε προς εκδίκαση στις 2-3-2021. Με την έφεσή της η αιτούσα ζητεί την εξαφάνιση της ανωτέρω (πρωτόδικης) απόφασης, για τους λόγους που επικαλείται σε αυτήν, όσον αφορά δε την πιθανολόγηση της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας των οποίων πρέπει να ειπωθούν τα εξής: Η αιτούσα, γεννηθείσα το έτος 1972, είναι έγγαμη με τον [redacted] και έχει τρία (3) ανήλικα τέκνα, ενώ είναι άνεργη. Παλαιότερα εργαζόταν ως ιδιωτική υπάλληλος στην εταιρία [redacted] με μηνιαίες αποδοχές το ποσό των 800 ευρώ περίπου, ενώ ο σύζυγός της είναι ελεύθερος επαγγελματίας, ασχολούμενος με το εμπόριο καλλυντικών ειδών και αποκερδαίνει μηνιαίως το ποσό των 700-800 ευρώ περίπου. Περαιτέρω, ο τελευταίος εισπράττει και το ποσό των 630 ευρώ μηνιαίως από μισθώματα, το οποίο όμως παρακρατείται από την Εφορία λόγω υφιστάμενων οφειλών του. Στη συνέχεια, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα είχε εγγυηθεί προσωπικά για οκτώ (8) δάνεια της εταιρίας < [redacted] >, συνολικού ύψους 1.669.145,74 ευρώ και ειδικότερα παρείχε εγγύηση σε οκτώ συμβάσεις πίστωσης με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό, ενώ παράλληλα εγγυήθηκε και σε ένα στεγαστικό δάνειο και συμβλήθηκε ως οφειλέτρια σε μία σύμβαση πιστωτικής κάρτας. Ωστόσο, δεν πιθανολογήθηκε ότι οι ανωτέρω εγγυήσεις δόθηκαν από την αιτούσα προς την ανωτέρω ΑΕ κατ' εκμετάλλευση της πίστης που παρείχε το όνομά της και η οικονομική της επιφάνεια, ούτε ότι οι εγγυήσεις δόθηκαν από αυτήν με σκοπό βιοπορισμού, δεδομένου ότι η ΑΕ κατά το χρόνο ανάληψης των δανείων είχε εισοδήματα και δική της περιουσία. Αντιθέτως επρόκειτο για εγγυήσεις που δόθηκαν από την αιτούσα ως πρόσθετες εξασφαλίσεις των Τραπεζικών ιδρυμάτων στο πλαίσιο του ανοίγματος αλληλόχρεων λογαριασμών αλλά και για λόγους ηθικού καθήκοντος και οικογενειακής

αλληλεγγύης καθόσον πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της ως άνω οφειλέτριας εταιρίας ήταν ο σύζυγος της αιτούσας. Επιπλέον, δεν πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα αποκόμισε κάποιο οικονομικό συμφέρον η χρηματική αμοιβή και ωφέλεια από την παροχή των εν λόγω εγγυήσεων. Επομένως ούτε εκ της παροχής των ανωτέρω εγγυήσεων πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα απέκτησε την εμπορική ιδιότητα. Ακόμη, όμως, και αν υποθεθεί ότι κατά τον χρόνο που εδόθησαν οι εγγυήσεις στα ανωτέρω δάνεια η αιτούσα απέκτησε την εμπορική ιδιότητα, πάντως απώλεσε αυτήν πριν τον κρίσιμο χρόνο της αδυναμίας πληρωμής. Συνεπώς, η αιτούσα που, ως προελέχθη, δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, έχει περιέλθει χωρίς δόλο σε μόνιμη και διαρκή πραγματική αδυναμία πληρωμών των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τις πιστώτριες τράπεζες. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που απέρριψε την αίτηση της αιτούσας ως ουσία αβάσιμη, κρίνοντας ότι αυτή έφερε την εμπορική ιδιότητα, πιθανολογείται ότι έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου, κατά παραδοχή του λόγου της έφεσης ως ουσία βάσιμου, από τη συνέχιση δε της αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη. Κατόπιν των

ανωτέρω και για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, η ένδικη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των παρόντων διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν, κατ άρθρον 179 ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

20/42/2020

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την εκτέλεση που έχει θέσει σε κίνηση η καθ' ης με την υπ' αριθμ. 16548/2012 διαταγή πληρωμής του Δικαστή αυτού, που κοινοποίησε στην αιτούσα στις 11-6-2018, με αντίγραφο εξ απογράφου και την παρά πόδας αυτού από 11-6-2018 επιταγή προς πληρωμή για ποσό 274.740,80 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της από 25-6-2018 έφεσης που άσκησε η αιτούσα κατά της υπ' αριθμ. 4460/2016 απόφασης του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, στις 3 Ιανουαρίου 2020, παρουσία και της γραμματέως Βαρθάρας Χαλδιά-Καυδασιώλησ.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ως: ~~Προεδρεύων~~ υπεύθυνος

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(κατά τη δημοσίευση)

